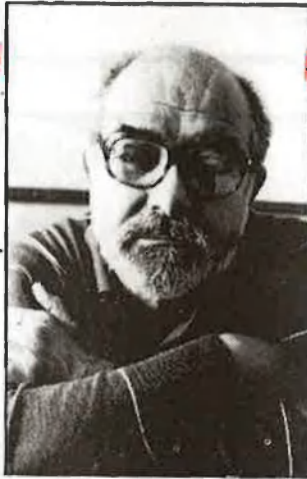

Ballar

Última

Vicent Ventura

La notícia es va estendre com el llamp i de les agrupacions va arribar a la direcció, els funcionaris de la qual es van apressar a informar el Consell:

—¡Ha florit la magnòlia de Benicàssim!

El Consell, naturalment, va ser convocat d'urgència. Es tractava: a) de constatar si efectivament la magnòlia havia florit o no; b) ¿Per què s'havia produït un fenomen tan estrany? i c) què anunciava aquest signe extraordinari.

El primer punt de l'ordre del dia no tenia cap discussió. Calia constatar un fet i va ser constatat. La magnòlia havia florit, això era evident. I fora de temps. Més encara, la trajectòria vegetativa de l'arbre no permetia suposar una eclosió com la registrada tan inesperadament. Tot indicava que la magnòlia tenia poques expectatives de vida. Ara, en canvi, no sols havia reviscolat, sinó que fins i tot havia florit.

El Consell va passar, doncs, al segon punt. ¿Per què s'havia produït el fenomen? Un Conseller del corrent «vaticanista», esdevingut «walesa», va introduir la possible explicació del miracle. Un altre que pertanyia als «oficialistes» es va negar a admetre la hipòtesi. «No podem convertir la reunió en un seminari de teologia, ni que siga de «l'alliberament». «I a més —digué un tercer sense «corrent» específic i amb veu apagada per tant—, tots sabem que el cens

de personatges celestials es decanta cap a la dreta.» Els «waleses» van protestar assegurant que déu és neutral, i els d'«esquerra socialista» van negar la validesa d'una afirmació de caire metafísic, com ara donar per fet que hi ha un déu i que és neutral.

El president va tallar la discussió dient:

—Es clar que la magnòlia ha florit, no és clar per què ho ha fet fora de temps i ens correspon esbrinar què anuncia un signe tan extraordinari. Així, doncs, passem al tercer punt de l'ordre del dia.

En aquest mateix moment, un secretari de despatx va entrar i li va lliurar el següent telegrama: «Grup Popular concentrat als voltants de la magnòlia cantant *Limno* del Mestre amb la lletra de Thous.»

Era clar, per tant, l'últim punt de l'ordre del dia. La magnòlia havia florit líricament impulsada pels acords consensuats sobre un tema difícil i controvertit, que s'havia transformat en fàcil i unificador. No hi havia miracle, sinó conseqüència natural d'una nova situació. Els valencians ja podien cantar units i és ben sabut allò de poble que canta unit continua unit. La història es

pròdiga en exemples de la força que té cantar a cor què vols. Algú va recordar fins i tot *La Marsellesa*, i aquella preciosa lletra casolana que diu allò de «si vols sopar no te'n vages...». Un altre va aclarir que ni aquella era la lletra ni *La Marsellesa* era una marca de conserves per a convidar a sopar el primer que es presente d'improvís, per més republicà que siga. I un tercer va tallar la discussió explicant que hi ha uns himnes per a fer revolucions i d'altres per a fer *consensuacions*. I que del que ara es tractava era de consensuar, no de revolucionar.

Aclarida la qüestió i tots ben satisfets, semblava que es cloïa la sessió, previ acord d'autofelicitar-se per haver sabut liquidar tan hàbilment els problemes generals sobre els signes d'identitat, quan un altre secretari de despatx va entrar amb un altre telegrama a la mà. El president, en llegir-lo, va caure a terra víctima d'un defalliment.

El conseller més pròxim el va llegir alhora i va caure també. I, així, tot el plenari del Consell, un conseller darrere l'altre.

El text del telegrama deia: Grup Popular ballant als voltants de la magnòlia ha estat a punt de «marcar-se» una sardana d'alegria. Punt. Per evitar semblants confusions catalanistes, decideix presentar a les Corts una proposició de llei declarant que el ball nacional valencià és «l'u i el dos». Punt.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom..... 2n.....
Nom..... Domicili.....
Població..... D. P..... Tel. part.....
Lloc de naixement..... Any de naixement.....
Professió..... Lloc de treball.....

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal
En el cas corresponent ompliu, al darrere, la domiciliació bancària

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A. Avenida del Baró de Cárcor, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc..... Agència.....

Carrer..... Ciutat.....

Els pregue que els rebuts que a nom de.....

Domicili..... Població.....

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIA, S. A., per un total de..... ptes

a pagar en..... terminis..... per la quantitat de ptes..... siguen

pagats amb càrrec.....

al compte corrent núm.....

a la llibreta d'estalvis.....

..... de..... de 198.....

Firma